

Дніпровський державний аграрно-економічний університет
Дніпровська академія неперервної освіти

100-річчю ДДАЕУ
присвячується

МАТЕРІАЛИ

10-ї Всеукраїнської науково-практичної
конференції

**«РОЗВИТОК ФОРМ І МЕТОДІВ
СУЧАСНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ В
УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ»**

Том 2

8-9 листопада 2022 року

м. Дніпро

УДК 658
ББК 65.291.21
Р64

Розвиток форм і методів сучасного менеджменту в умовах глобалізації:
Матеріали 10-ї Всеукраїнської наук.-практ. конф. – Дніпро, 8-9.11.2022:
тези доповідей (Том 2). – Дніпро: Поліграфічний відділ ДДАЕУ, 2022. –
112 с.

Посвідчення УкрІНТЕІ № 847 від 12.10.21

В матеріалах конференції висвітлено передові науково-практичні
результати досліджень, отриманих в галузі менеджменту.

З метою запобігання та виявлення академічного плагіату, тези доповідей
учасників конференції, включені до збірника її Матеріалів, перевірялись
на унікальність тексту програмним забезпеченням [Strikeplagiarism.com](https://www.strikeplagiarism.com).

Відповідно до Закону України «Про авторське право і суміжні права», при
використанні наукових ідей та матеріалів цього збірника, посилання на
авторів і видання є обов'язковим.

© Колектив авторів, 2022
© ДДАЕУ, 2022

ЗМІСТ

ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Варваров В. Правове регулювання прав на художній дизайн виробу: авторське чи патентне право?	5
Коломоєць Ю. Закордонний досвід з питань умов та розповсюдження аудіовізуальних творів та фонограм	7

НАПРЯМИ РОЗВИТКУ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ

Бондаренко К. Державна політика у сфері охорони здоров'я як складова соціально-орієнтованої держави	11
Бондаренко К.В., Крушельницька Т.А. Теоретична ідентифікація категорії біженців внутрішньо переміщених осіб	13
Бондарчук Н. Удосконалення механізму реалізації державної політики у сфері освіти	19
Вороніна В. Сутність функціонального аналізу діяльності органів державної влади	22
Гезь Л., Сичова М. Особливості публічного адміністрування у сфері охорони здоров'я	25
Коваленко Л. Перепідготовка державних службовців як умова конструктивної реформи державного та муніципального управління	28
Максудов Р. Державна політика у сфері охорони здоров'я в період глобальних викликів	31
Мудрак А. Сучасні підходи до оцінки ефективності діяльності державних службовців	33
Повірена О. Зміна підходів до управління комунальною власністю територіальних громад в умовах глобальних викликів	36
Плотка Л. Державна соціальна політика: сучасні виклики	40
Сібельов С. Проблеми кадрової політики на державній службі	42
Сокур Н. Напрями удосконалення державного управління у сфері охорони здоров'я	44
Федоришина О. Системний підхід в галузі науки «Публічне управління та адміністрування»	46
Шпортко Г. Стратегія розвитку об'єднаної територіальної громади	48

2. Березанський Ю. М., Ус Г. Ф., Шефтель З. Г. Функціональний аналіз. Львів : Видавництво І. Е. Чижиков, 2014. 558 с.

3. Марутян Р.Р. Науковість як принцип державного управління: характеристика та фактори оцінки. Економіка та держава. 2013. № 4. С98-101.

ОСОБЛИВОСТІ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ У СФЕРІ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

ЛІЛІЯ ГЕЗЬ, здобувачка вищої освіти, гр. МгМТз-1-21

МАРІНА СИЧОВА, к.е.н., доцент

Дніпровський державний аграрно-економічний університет

У той час, коли світова спільнота ставить за мету вирішення глобальних проблем громадської охорони здоров'я, таких як забезпечення задовільного стану навколишнього середовища та безпечних для здоров'я харчових продуктів, мінімізація вірусних захворювань, дотримання протоколів лікування з урахуванням вікових, гендерних, національних та особистісних факторів, Україна намагається реорганізувати національну систему охорони здоров'я на основі застарілого адміністративного апарату та негативних асоціацій громадян з порядком та якістю надання медичної допомоги.

Державне управління у сфері охорони здоров'я не може розвиватися та функціонувати незалежно від поточних проблем та наслідків суспільного розвитку. Необхідна розробка як довгострокової концепції сталого розвитку системи охорони здоров'я, так і постійний моніторинг існуючих проблем, що виникають у цій сфері.

Державне управління – діяльність органів управління, регульована законами та інші правовими актами, спрямовану реалізацію законів та

інших правових актів регулюючого характеру шляхом прийняття управлінських рішень та надання послуг, передбачених законом.

Відповідно, сутність державного управління у сфері охорони здоров'я може бути визначена на основі поєднання загальної теорії адміністративного права та специфіки сфери охорони здоров'я як адміністративно-виконавчої діяльності, що регулюється законами та іншими правовими нормами. Воно діє для захисту та забезпечення необхідного стану фізичного, психічного та соціального благополуччя у вигляді прийняття адміністративних рішень та надання законних медичних послуг.

В Україні правову гарантію охорони здоров'я передбачено статтею 49 Конституції України та висловлено такими повноваженнями: право на охорону здоров'я, право на медичну допомогу, право на «медичне страхування». Охорона здоров'я забезпечується за рахунок державного фінансування відповідних соціально-економічних, медико-санітарних, лікувально-профілактичних програм. Щодо медичного обслуговування, то держава створює умови для ефективного та доступного медичного обслуговування всіх громадян. Медична допомога надається безкоштовно у державних та муніципальних закладах охорони здоров'я. До завдань держави в управлінні сферою охорони здоров'я входить також підтримка розвитку фізичної культури та спорту, а також забезпечення санітарно-епідемічного благополуччя населення.

Відповідно до положень Загальної декларації прав людини кожен має право на медичну допомогу та соціальні послуги, необхідні для підтримки здоров'я та благополуччя як окремої особи, так і його сім'ї, а також право на безпеку у разі безробіття, хвороби, інвалідності, вдовстві, старості чи іншої втрати коштів для існування за незалежними від нього обставинами (стаття 25).

Основні принципи забезпечення прав людини в галузі здоров'я містяться у Міжнародному пакті про економічні, соціальні та культурні

права. Міжнародні стандарти в галузі охорони здоров'я в державному управлінні є системою стандартів, що охоплює найважливіші аспекти процесу управління. Така система не стійка, вона постійно змінюється із розвитком суспільних відносин. Так, наприклад, в умовах інтенсифікації технологій важливим є повсюдний доступ до електронної участі громадян в управлінні охороною здоров'я та забезпечення якості надання медичних послуг. Актуальним для України залишається створення електронної бази протоколів на основі доказової медицини українською мовою.

Щодо інституційного механізму державного управління у сфері охорони здоров'я виконавчо-розпорядчу діяльність та послуги у сфері забезпечення хорошого стану фізичного, психічного та соціального благополуччя населення здійснюють:

- установи охорони здоров'я республіканського значення, до яких належить Міністерство охорони здоров'я України, до структури якого входять 3 управління, 10 управлінь, 3 управління та 5 секторів; Національна служба охорони здоров'я України, яка є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується та координується Кабінетом Міністрів України через Міністра охорони здоров'я, який реалізує політику держави у сфері державної фінансової гарантії медичного обслуговування населення;

- органи охорони здоров'я державного рівня, до яких належать органи місцевого самоврядування в межах повноважень, передбачених законом, сільські, селищні, міські ради та їх виконавчі органи, а також районні та районні ради, які мають спільні інтереси місцевих громад села, селища, міст охорони здоров'я;

- установи охорони здоров'я (юридичні особи будь-якої форми власності та організаційно-правової форми або їх відокремлені підрозділи, які надають медичні послуги населенню на підставі відповідної ліцензії та професійної діяльності медичних

(фармацевтичних) працівників. Серед них санаторії займають особливе місце;

- громадські об'єднання, що працюють з метою збереження та відновлення фізіологічних та психологічних функцій, оптимальної працездатності та соціальної активності людини за максимально біологічно можливою індивідуальною тривалістю життя.

ПЕРЕПІДГОТОВКА ДЕРЖАВНИХ СЛУЖБОВЦІВ ЯК УМОВА КОНСТРУКТИВНОЇ РЕФОРМИ ДЕРЖАВНОГО ТА МУНІЦИПАЛЬНОГО УПРАВЛІННЯ

ЛІЛІЯ КОВАЛЕНКО студент гр. МгПУАз-21

Науковий керівник: к.держ. упр., доцент Шпортюк Наталія

Дніпровський державний аграрно-економічний університет

Одним із видів соціальної діяльності людей є служба в державних та громадських організаціях, державних органах. Служба державі тісно пов'язана з самою державою та її роллю в цілому житті суспільства. Вона є однією із сторін діяльності держави щодо організації, а також правового регулювання особового складу державних органів. Організуюча діяльність держави обіймає найрізноманітніші сфери життєдіяльності нашого суспільства та у зв'язку з цим державна служба регулюється як нормами адміністративного права, і нормами інших галузей права. Від залежності спрямованості діяльності державного службовця породжуються також цивільні правовідносини. Крім спеціальних соціальних гарантій встановлюваних державних службовців, у зв'язку зі специфікою їхньої діяльності, ними як і поширюються ті соціальні гарантії, передбачені для населення. Організація високоефективної у сенсах політичному та правовому державної служби,